

pole tedaj seveda še ni bilo, pač pa je bila navidezna plitva kupola z lesenim stropom, ki je visel na ostrešju, pritrjen z železnimi vezmi. Prava, a plitva kupola je bila preračunjena na deset tisoč gold., visoka pa na dvajset tisoč gol-dinarjev. Radi pomanjkanja denarja so se odločili za navidezno kupolo in prepustili ugodnejšim časom napravo prave kupole.

Za evangelisti je pričel slikati v kapelici svetega Dizma, potem pa kupolo samo. Že dné 24. septembra jo je dovršil, torej v šestih tednih. Dan pozneje so jo odgrnili. Vse mesto je hitelo gledat to v Ljubljani tedaj nenavadno delo. Vsi so povzdigovali umetnika in se čudili njegovi spretnosti. Dr. Gregor Dolničar pripoveduje dogodbico dokazujočo, kako naravne so bile slike. Ptičica, ki je priletela v cerkev, je hotela zleteti skozi

okno, pa je butnila v zid, ker je bilo okno le — slikano. Slikarja primerja Apelu.

Quaglio je povzel zopet delo v prezbitერი in sicer na obeh straneh okna. Naslikal je simbola gorečnosti in božje ljubezni.

Vreme je bilo neugodno. Deževalo je neprenehoma 14 dni. Povodenj je preplavilo 16. oktobra Trnovo in Krakovo. Breg pri sv. Klemenu je bil pod vodo, tako da je v cerkvi stala voda tri čevlje visoko. Tudi bi

Fotogr. J. Kotar, Ljubljana.
Freska v svetišču ljubljanske stolnice.

bila voda kmalu odnesla špitalski most, čeprav je bil obtežen s kamni. Quaglio pa je v kljub takemu vremenu pridno nadaljeval svoje delo. Slikal je cerkveno in svetno umeščenje Sigmunda Lamberga na ljubljansko